Uvod u programiranje

- predavanja -

prosinac 2020.

19. Memorijski razredi (Storage Classes)

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
                          prevodilac:
   printf("%d\n", a);
                           error: 'a' undeclared
   int a = 1;
   printf("%d\n", a);
                  prevodilac:
   int a = 2;
                   error: redefinition of 'a'
   if (a < 3) {
      printf("%d\n", a);
      int c = 3;
      printf("%d\n", c);
                       prevodilac:
   printf("%d", c); | error: 'c' undeclared
   printf("%d\n", a);
```

```
int a = 2;
printf("%d\n", a);
{
    printf("%d\n", a);
    int c = 3;
    printf("%d", c);
}
printf("%d", c);
printf("%d\n", a);
```

Vidljivost varijable

- Vidljivost ili doseg varijable (visibility, scope)
 - dio (ili dijelovi) programa u kojem se do objekta (varijable) može pristupiti korištenjem identifikatora tog objekta (imena varijable)

Primjer (vidljivost i prekrivanje imena)

Identifikator može u nekim dijelovima programa biti prekriven (skriven) nekim drugim identifikatorom

```
int main(void) {
                                                                          U ovom dijelu programa do
                                                                          cjelobrojne varijable a nije
     int a = 2;
                                                                          moguće pristupiti pomoću
     printf("%d", a);
                                                                          identifikatora te varijable, jer je
                                                                          ime "prekriveno" definicijom
          printf(" %d", a);
                                                                          neke druge varijable
                                                 dio programa u kojem
          double a = 5.;
                                                   e vidljiva varijabla
(tipa double)
                                                                dijelovi programa u
                                                                   kojima je vidljiva
varijabla a (tipa i
        <del>-printf(" %d", a);</del>
          printf(" %lf", a);
     printf(" %d", a);
                                                                                  2 2 5.000000 2
```

Radi razumljivosti programa, ovakvo prekrivanje imena varijabli treba izbjegavati

uočiti i objasniti razliku u rezultatu sljedećih odsječaka programa

```
int i = 5;
printf("%2d", i);
if (i == 5) {
   i = 6;
   printf("%2d", i);
   i = 7;
   printf("%2d", i);
printf("%2d", i);
```

```
int i = 5;
printf("%2d", i);
if (i == 5) {
   int i = 6;
   printf("%2d", i);
   int i = 7;
   printf("%2d", i);
printf("%2d", i);
```

5 6 7 7

5 6 7 5

Trajnost varijable

 Trajnost varijable (duration, lifetime) je period tijekom izvršavanja programa u kojem varijabla (u memoriji) čuva svoju vrijednost

```
int i;
for (i = 0; i < 2; ++i) {
      int m;
      printf("%d\n", m);
      m = 5:
printf("%d\n", i);
```

U oba koraka petlje ispisati će se vrijednost na koju se ne može računati jer varijabla m prestaje postojati (prestaje se čuvati njena vrijednost) kada završi izvršavanje bloka u kojem je definirana

Lokalne i globalne varijable

- Lokalna varijabla je varijabla čija je vidljivost ograničena na blok u kojem je definirana
 - taj blok uključuje i ugniježđene (podređene) blokove
- Globalna varijabla je varijabla čija se vidljivost proteže kroz više blokova
 - može biti vidljiva u više dijelova nekog modula (različitim blokovima), u jednom ili više modula

Memorijski razredi

- Na vidljivost i trajnost varijabli može se utjecati mjestom u programu na kojem je varijabla definirana (unutar nekog bloka ili izvan svih blokova) i navođenjem (tijekom definicije varijable) jedne od specifikacija memorijskog razreda (storage-class specifier)
 - auto
 - register
 - static
 - extern

Memorijski razred auto

- Automatska varijabla
 - može se definirati isključivo unutar bloka
 - vidljivosti i trajnost: od mjesta na kojem je definirana do kraja bloka u kojem je definirana (uključujući i tom bloku ugniježđene blokove)
 - podsjetnik: vidljivost varijable može biti ograničena ako je njeno ime prekriveno definicijom neke druge istoimene varijable
 - podrazumijeva se, ako eksplicitno nije specificiran neki drugi memorijski razred, da je svaka varijabla definirana unutar bloka razreda auto

```
int main(void) {
   int i;
   auto int i;
   isto
   int j;
   auto int j;
```

parametri funkcije također imaju karakteristike automatskih varijabli

Na kojem mjestu u programu definirati varijablu?

- Sve varijable na početku funkcije ili tek kad zatrebaju?
 - prvenstveno pitanje stila (radi povećanja razumljivosti koda), ali
 definiranje varijable tek u dijelu programa u kojem će se ta varijabla
 koristiti također može biti korisno radi uštede memorije na stogu

```
#include <stdio.h>
int main(void) {
   int izbor;
   scanf("%d", &izbor);
                           u ovom bloku rezervira se
   if (izbor == 1) {
                            približno 1 MB memorije
      int i, j;
       char matrica[1000][1000];
                       u ovom bloku rezervira se
   } else {
                       približno 800 kB memorije
      int i;
      double polje[100000];
```

```
int main(void) {
   char c[2000000] = {0};
   printf("Radim s poljem c ...\n");
   double d[200000] = {0};
   printf("Radim s poljem d ...\n");
```

Segmentation fault

```
int main(void) {
    {
        char c[2000000] = {0};
        printf("Radim s poljem c ...\n");
    }
    {
        double d[200000] = {0};
        printf("Radim s poljem d ...\n");
}
```

Definicija kontrolne varijable u for petlji

- Kontrolne varijable petlje s poznatim brojem ponavljanja također se mogu definirati u izrazu za inicijalizaciju u for petlji
 - njihova vidljivost i trajnost su ograničene na tijelo petlje
 - dopušteni memorijski razredi su auto i register

```
int i;
for (i = 1; i <= 10; ++i) {
    printf("%d\n", i);
}
// ako je varijabla i potrebna samo za petlju, tada može i ovako:
    for (int i = 1; i <= 10; ++i) {
        printf("%d\n", i);
    }
}</pre>
```

```
int i, j;
for (i = 1, j = 10;
    i <= 10;
    ++i, --j) {
    printf("%d %d\n", i, j);
}
// ako su varijable i, j potrebne samo za petlju, tada može i ovako:
    for (int i = 1, j = 10;
        i <= 10;
        ++i, --j) {
        printf("%d %d\n", i, j);
    }</pre>
```

Memorijski razred register

- Karakteristike jednake automatskim varijablama, uz dodatak
 - specifikacija register predstavlja <u>preporuku</u> prevodiocu da treba koristiti najbrži mogući pristup do sadržaja varijable
 - ako je moguće, sadržaj varijable će umjesto u memoriji biti smješten u nekom od registara procesora (CPU)
 - nad varijablom razreda register nije primjenjiv adresni operator

Memorijski razred static

- Statičke varijable
 - trajnost varijable: od početka do završetka izvršavanja programa
 - vidljivost
 - ako je definirana unutar bloka: od mjesta na kojem je definirana do kraja bloka u kojem je definirana
 - ako je definirana izvan (svakog) bloka: od mjesta na kojem je definirana do kraja modula
 - ako varijabla nije eksplicitno inicijalizirana tijekom definicije, automatski se inicijalizira na numeričku vrijednost nula
 - ako je varijabla eksplicitno inicijalizirana tijekom definicije, inicijalizacija se izvršava samo jednom, na početku izvršavanja programa

Na kojem mjestu u programu definirati varijablu?

- statičku varijablu treba definirati
 - unutar bloka/funkcije ako varijabla treba biti vidljiva samo unutar dotičnog bloka/funkcije, a istovremeno je potrebno sačuvati vrijednost varijable i nakon što završi izvršavanje tog bloka/funkcije
 - izvan svih funkcija ako se ta varijabla koristi u više od jedne funkcije unutar istog modula

Primjer, vidljivost varijabli

```
static int i;
void f1(void) {
   static int a;
   int i;
                       vidljivost
void f2(void) {
   static int b;
```

Primjer, trajnost varijabli

```
static int i;
void f1(void) {
    static int a;
                            •H
    int i;
                            trajnost
                                     trajnost b
                                                 trajnost
void f2(void) {
    static int b;
```

Što će se ispisati izvršavanjem sljedećeg programa?

```
#include <stdio.h>
static int a;
void f1(int param) {
   static int b;
   printf("%d %d %d\n", param, a++, b++);
void f2(void) {
   a = 50;
              iz f2 se može pristupiti do varijable a,
              ali ne i do varijable b
   f1(2);
int main(void) {
   f1(1);
   f2();
                          2 50 1
   f1(3);
                          3 51 2
```

Što će se ispisati izvršavanjem sljedećeg programa?

Programski zadatak

• Linearni kongruentni generator je generator niza pseudoslučajnih cijelih brojeva. Član niza pseudoslučajnih brojeva x_{i+1} se izračunava na temelju prethodnog člana niza x_i .

$$X_{i+1} = (A \cdot X_i + C) \mod M$$

■ Cjelobrojne konstante A, C i M se mogu definirati unaprijed (npr. kao simboličke konstante), a član niza x_0 , tj. početni član niza pseudoslučajnih brojeva, koji se naziva sjeme ili *seed*, generatoru se zadaje neposredno prije početka generiranja niza pseudoslučajnih brojeva (inicijalizacija generatora pseudoslučajnih brojeva).

- Treba napisati funkciju getRand koja pri svakom pozivu vraća sljedeći generirani pseudoslučajni broj, počevši od broja x_1
- Npr. ako se koriste sljedeće vrijednosti simboličkih konstanti:

```
#define A 9001
#define C 2531011
#define M 32717
```

te se generator inicijalizira na početni član (sjeme) $x_0 = 100$, generirani pseudoslučajni brojevi trebaju biti:

```
x_1 = (9001 \cdot 100 + 2531011) \mod 32717 = 28543

x_2 = (9001 \cdot 28543 + 2531011) \mod 32717 = 744

x_3 = (9001 \cdot 744 + 2531011) \mod 32717 = 1561

x_4 = (9001 \cdot 1561 + 2531011) \mod 32717 = 26770
```

Primjer (nastavak - loša rješenja)

```
#define A 9001
#define C 2531011
#define M 32717
int getRand(void) {
   int clan = 100;
   clan = (A * clan + C) % M;
   return clan;
int main(void) {
   for (int i = 0; i < 5; ++i) {
      printf("%5d\n", getRand());
 28543
```

```
28543
28543
28543
28543
28543
```

```
#define A 9001
#define C 2531011
#define M 32717
int getRand(int clan) {
   clan = (A * clan + C) % M;
   return clan;
int main(void) {
   int clan = 100;
   for (int i = 0; i < 5; ++i) {
      clan = getRand(clan);
      printf("%5d\n", clan);
```

```
28543
744
1561
26770
7867
```

U modulu rand.c napisati funkciju (prikazan je prototip)

```
void setSeed(int seed);
```

kojom se postavlja početni član za linearni kongruentni generator, te funkciju (prikazan je prototip)

```
int getRand(void);
```

koja kod svakog poziva vraća sljedeći član niza, x₁, x₂, ...

Koristiti sljedeće konstante:

■ U glavnom programu početni član postaviti (tj. inicijalizirati generator) na $x_0 = 100$ te na zaslon ispisati članove niza pseudoslučajnih brojeva $x_1 \dots x_{10}$. Zatim generator inicijalizirati na $x_0 = 51$, te ispisati članove niza $x_1 \dots x_5$.

```
void setSeed(int seed);
                                                                 rand.h
int getRand(void);
#include "rand.h"
                                                                 rand.c
#define A 9001
#define C 2531011
#define M 32717
static int clan;
void setSeed(int seed) {
   clan = seed;
}
int getRand(void) {
   clan = (A * clan + C) % M;
   return clan;
```

```
glavni.c
#include <stdio.h>
#include "rand.h"
int main(void) {
   int i;
   printf("Postavi na 100:\n");
   setSeed(100);
   for (i = 1; i <= 10; ++i)
      printf("%5d\n", getRand());
   printf("Postavi na 51:\n");
   setSeed(51);
   for (i = 1; i <= 5; ++i)
      printf("%5d\n", getRand());
   return 0;
```

```
Postavi na 100:
28543
  744
 1561
26770
 7867
23081
10933
 6999
29576
 7149
Postavi na 51:
12815
32192
30242
14604
 5500
```

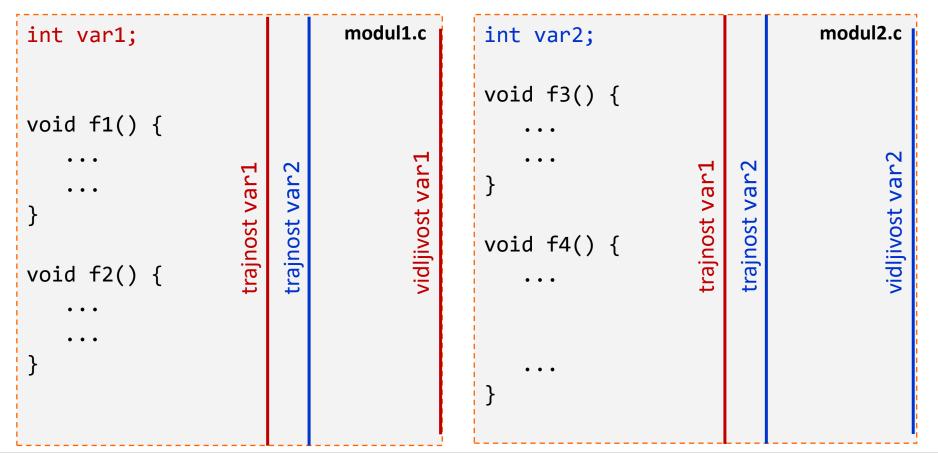
Definicija i deklaracija

- Definicijom varijable određuje se ime i tip varijable te se rezervira područje u memoriji u kojem će varijabla biti pohranjena
 - definicija iste varijable smije se u jednom programu pojaviti samo jednom
- Deklaracija varijable je uputa (objava) prevodiocu: za deklarirano ime varijable negdje u programu, u istom ili nekom drugom modulu, postoji (tj. negdje je definirana) varijabla s istim takvim imenom, na koje se ovo deklarirano ime odnosi
 - ime varijable (identifikator) deklaracijom povezujemo sa stvarnim objektom (koji je negdje drugdje definiran)
 - deklaracija iste varijable može se pojaviti više puta u istom programu

Memorijski razred extern

- Eksterne varijable
 - moraju biti definirane u jednom modulu tip ime_varijable;
 - mogu biti deklarirane u više modula
 extern tip ime_varijable;
 - trajnost varijable: od početka do završetka izvršavanja programa
 - ako varijabla nije eksplicitno inicijalizirana tijekom definicije, automatski se postavlja na numeričku vrijednost nula
 - vidljivost
 - ako je deklarirana ili definirana izvan funkcije: od mjesta deklaracije ili definicije do kraja modula
 - ako je deklarirana unutar bloka: od mjesta na kojem je deklarirana do kraja bloka u kojem je deklarirana

- Varijabla definirana izvan svih blokova (uobičajeno na početku modula) i koja nema specifikaciju static, je eksterna varijabla.
 - npr. uz pretpostavku da se program sastoji od dva modula

- Eksterna varijabla definirana u jednom modulu može postati vidljiva u drugom modulu ako je u drugom modulu deklariramo
 - deklaracija se piše sa specifikacijom extern

```
modul1.c
int var1;
extern int var2;
void f1() {
                           vidljivost var 2
                                             vidljivost var1
void f2() {
```

```
modul2.c
int var2;
void f3() {
                                                vidljivost var 2
void f4() {
                               idljivost var1
    extern int var1;
```

Česta pogreška

- Mogućnost globalnog pristupa varijablama, što znači da se sadržaj varijabli može i pročitati i promijeniti iz bilo kojeg mjesta u modulu ili programu, neiskusne programere navodi na zloupotrebu statičkih i eksternih varijabli
 - zašto se "mučiti" s prijenosom argumenata u funkcije, kad se mogu definirati statičke ili eksterne varijable kojima se može pristupati iz bilo kojeg dijela modula ili iz cijelog programa?

 Statičke i eksterne varijable treba koristiti samo onda kada za njihovo korištenje postoje opravdani razlozi (npr. za čuvanje vrijednosti zadnjeg člana niza u generatoru niza pseudoslučajnih brojeva)

Memorijski razredi

Zašto se eksterne i statičke varijable ne smiju koristiti za "prijenos" argumenata i povratak rezultata funkcija?

Ispravan način realizacije funkcije pow

```
double pow(double x, double y);

double pow(double x, double y) {
    /* programski kod za izracunavanje "x na y" */
    ...
    return konacniRezultat;
}
```

Kako pomoću ispravne implementacije funkcije pow izračunati x^(yz)

Neprihvatljiv način implementacije funkcije pow

```
math.h
/* deklaracije eksternih varijabli koje ce se koristiti za
   "prijenos" argumenata i rezultata */
extern double powResult, xPow, yPow;
void pow(void);
                                                               math.c
/* definicije eksternih varijabli za "prijenos" argumenata
 i rezultata*/
double powResult, xPow, yPow;
void pow(void) {
  /* programski kod za izracunavanje "xPow na yPow" */
  powResult = ...; /* konacni rezultat spremi u powResult */
  return;
```

 Kako pomoću neispravne implementacije funkcije pow izračunati x^(yz)

```
#include <stdio.h>
                                                                          prog.c
#include <math.h>
int main(void) {
   double x, y, z;
   scanf("%lf %lf %lf", &x, &y, &z);
   xPow = y;
   yPow = z;
                                   Mora se paziti čak i na to da se niti jedna lokalna
   pow();
                                   ili statička varijable ne nazove xPow, yPow ili
                                   powResult, jer su ta imena "rezervirana" isključivo
   yPow = powResult;
                                   za "prijenos" argumenata i rezultata funkcije pow.
   xPow = x;
   pow();
   printf("%lf na (%lf na %lf) = %lf\n", x, y, z, powResult);
   return 0;
```

Dodatak 1: na kojem mjestu napisati definiciju tipa

Na kojem mjestu u programu napisati definiciju tipa?

```
#include <stdio.h>
                                         Gdje je vidljiva?
typedef char noviTip;
void fun1(void) {
   noviTip test1;
   printf("fun1: %d\n", sizeof(test1));
                                                                           fun1: 1
void fun2(void) {
                                                                           fun2: 4
   typedef int noviTip;
   noviTip test2;
                                                                           main: 1
   printf("fun2: %d\n", sizeof(test2));
                                                                            stat: 1
static noviTip testS;
int main(void) {
  fun1();
                                                        Ako definicija tipa treba biti
   fun2();
                                                        vidljiva u više modula, smjestiti je
   noviTip test0;
                                                         u datoteku zaglavlja i uključivati
   printf("main: %d\n", sizeof(test0));
   printf("stat: %d\n", sizeof(testS));
                                                         (#include) po potrebi
```

Dodatak 2: na kojem mjestu napisati deklaraciju strukture

Na kojem mjestu u programu napisati deklaraciju strukture?

```
#include <stdio.h>
                                       Gdje je vidljiva?
struct struktura_s {char a; char b;};
void fun1(void) {
   struct struktura s test1;
  printf("fun1: %d\n", sizeof(test1));
                                                                         fun1: 2
void fun2(void) {
                                                                         fun2: 8
   struct struktura s {int a; int b;};
  struct struktura s test2;
                                                                         main: 2
  printf("fun2: %d\n", sizeof(test2));
                                                                         stat: 2
static struct struktura_s testS;
int main(void) {
  fun1();
  fun2();
```

Ako deklaracija strukture treba biti vidljiva u više modula, smjestiti je u datoteku zaglavlja i uključivati (#include) po potrebi

struct struktura s test0;

printf("main: %d\n", sizeof(test0)); printf("stat: %d\n", sizeof(testS));